

GÅ MED KIRKEFORTÆLLINGER FOLKEKIRKERNE I HERNING KOMMUNE

I FREDENS KIRKE MED FABRIKANT JESPER JØRGENSEN

Jeg kan ikke sove. Tankerne flyver rundt i mit hoved. Jeg er skuffet. Jeg er vred. Jeg bliver hidsig: Kan vi for pokker da ikke bare stå sammen i den her by - her i hedens hovedstad? Hvorfor filan skal det dog være så besværligt at få de aftaler til vores nye kirke i den østlige del af Herning i hus? Vi plejer da nok at kunne få tingene til at ske her i Herning. I min tekstilfabrik, hvor vi laver undertøj, kunne vi da lynhurtigt bygge en større fabrik, da det var nødvendigt. Helt ærligt, hvorfor er der dog så mange stridigheder omkring kirkebyggeri her i byen? Vi er da vel enige om, at alle borgere skal kunne komme i kirke i nærheden af, hvor vi bor? - også nu, hvor Herning by udvikler sig - der bygges boligblokke og parcelhuse som aldrig før. Byggekomiteen har så meget på plads allerede - det har jeg da læst i Herning Folkeblad. Men hold op, hvor skal man da passe på. Der er følelser på spil. I de netværk, hvor jeg mødes med andre Herning-fabrikanter, kommer sindene hurtigt i kog. Der er ikke noget som kristendommen, der kan bringe følelserne i kog.

Hold nu op - jeg har haft mange af sådanne urolige nætter, når tingene ikke lige flasker sig - men opførelsen af Fredens Kirke i Herning har dog været det projekt, der har holdt mig - og garanteret mange, mange andre herningensere vågne af spekulationer.

Jamen, helt ærligt. Kirkestriden har slet ikke fået det bedste frem i byens kirkeinteresserede folk. Nå ja, og undskyld mit sprog - jeg kan nu også tage mig selv i at "missions-bande", når min logiske sans og forsøg på at forstå driftige folks mangel på samarbejde. Jeg er kommet frem til, at det virker ret som om, alle vil have magt - vil have ret - men resultatet er altså, at denne kirkestrid har forsinket byggeriet af Fredens Kirke i mere end ti år. Tænk dig, at kirkens navn allerede blev bestemt en forårsaften, da byggekomiteen holdt et af sine første møder. Det var den 4. maj 1945, hvor frihedsbudskabet pludselig lød over radioen efter fire års besættelse. Den aften kunne man godt blive enige: I taknemmelighed og for at understrege, at her i denne kirke skulle budskabet om den himmelske fred forkyndes - så blev navnet "Fredens Kirke" vedtaget og ført til protokols.

Hold fast, hvor har jeg vendt øjne mange gange, når jeg har studeret læsebreve i Herning Folkeblad gennem årene. At folk vil være det bekendt! En ting er, at det har været svært at skaffe byggematerialer pga. varemanglen her efter 2. verdenskrig - en anden ting er kampen om, at der først skal bygges en ny kirke i Hennings sydlige del - ja, desværre peger det nu på, at Sct. Johannes Kirke er den kirke, der skal bygges først - og så må vi i øst vente endnu nogle år.

Ja ja, som tiden går - og sikken streng vinter vi har haft her i 1963 - som om vi ikke har haft forhindringer nok i at få en kirke her i den østlige del i Herning. Faktisk har jeg også brugt en del af min sparsommelige fritid på at

samle penge ind hos private og virksomheder til at få kirkebyggeriet fremskyndet, og priserne for byggematerialer bare stiger og stiger. Ind imellem ser det godt nok sort ud, men nu er byggeriet i gang. Den planlagte indvielse på befrielsesdagen 4. maj må dog udsættes. Håndværkerne kan i hvert fald ikke gøre for, at kong vinter har hærget her langt frem i foråret.

Men mon ikke, vi med Guds vilje, snart kan komme til fejring af åbningen af Fredens Kirke - med Mindeparken lige ved siden af - ja, lad os da håbe, at ingen her i Herning nogensinde kommer i så stor strid, om hvem der skal have lov til at bygge først, og hvad der ellers har været på spil. Lad os da for pokker stå sammen - også i folkekirkerne her i Herning.